Telefon № 11. Cena 25 groszy.

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 98 groszy. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tem podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-łam. wiersz 15 groszy. Reklamy przed działem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska" wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. — Wydawca, drukiem i nakładem Władysława Wesołowskiego w Nowem (Pomorze). Prenumerata płatna zgóry. Ogłoszenia płatne natychm. Redaktor odpowiedz. Władysław Wesołowski, Nowe.

Nr. 47. Nowe, sobota 21-go listopada 1936 r. Rok XIII.

Diamentowe wesele.

W niedzielę, dnia 22-go listopada br. obchodzą małżonkowie Franciszek i Ewa z domu Pawlikowska Rogowscy z Nowego, ul. Kolejowa 39, uroczystość 60-lecia współżycia małżeńskiego.

Jubilatom „Szczęść Boże".

Czyn godny naśladownictwa.

Grono osób przy spotkaniu w dnin 14 listopada 1936 r. urządziło dorywczą zbiórkę na Pomoc Zimową dla bezrobotnych. Zebraną kwotę 10,60 zł wpłacono na ręce p. Władysława Lewandowskiego, Skarbnika Komitetu Pomocy Bezrobotnym w Nowem.

Wykupienie świadectw przemysłowych.

Świadectwa przemysłowe oraz karty rejestracyjne powinny być wykupione najpóźniej do dnia 31-go grudnia 1936 r.

Świadectwa przemysłowe wydawane są poczynając od dnia 2 listopada br. w właściwych kasach Urzędów Skarbowych od godziny 9—13 dziennie z wyjątkiem niedziel i świąt. Blankiety świadectw otrzymać można bezpłatnie w Urzędzie Skarbowym. W razie wątpliwości wszelkich wskazówek i wyjaśnień co do kategorii świadectwa przemysłowego, odpowiedniej dla danego przedsiębiorstwa lub zajęcia przemysłowego, udzielają właściwe Urzędy Skarbowe. Podatnicy ponoszą całkowitą odpowiedzialność za wykupienie właściwego świadectwa przemysłowego zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Dla udostępnienia zainteresowanym terminowego wykupienia świadectw będzie czynna

w Nowem w lokalu Zarządu Miejskiego w dniu 29 i 30 grudnia 1936 r. od godziny 8 do 15 kasa pomocnicza.

Izba Skarbowa wzywa zainteresowanych do bezzwłocznego wykupienia (właściwego) świadectw przemysłowych i nieodkładania wykupienia tychże na dnie ostatnie i to celem uniknięcia natłoku w kasach Urzędów Skarbowych, skutkiem czego powstać może nawet niemożność wykupienia świadectw przemysłowych w wyznaczonym terminie, który w żadnym razie nie będzie przedłużony.

Przestępczość w Polsce.

Główny Urząd Statystyczny opracował zestawienie, dotyczące niektórych przestępstw zameldowanych policji państwowej w ciągu III kwartału br. W okresie tym zanotowano w całym kraju 1.327 przypadków oporu władzy, 1.249 nawoływania do przestępstwa, 292 świadomego puszczania w obieg fałszywych pieniędzy, 1.235 fałszerstwa, 839 podpaleń, 546 zabójstw, 419 przypadków usiłowania zabójstwa, 5.677 ciężkiego uszkodzenia ciała, 182 dzieciobójstwa, 436 rozboju, 107.734 kradzieży, w tym 24,554 mieszkaniowych i 24.169 z pola i lasu, 1.438 przypadków paserstwa, oraz 6.513 oszustw.

W porównaniu z tym samym okresem roku ub. wzrosła nieznacznie liczba fałszerstw, zabójstw, ciężkich uszkodzeń ciała, oraz oszustw, zmniejszyła się natomiast liczba innych przestępstw.

Ameryka ocali Europę, jeśli...

Znakomity pisarz francuski, Jules Romains, po dłuższym pobycie w Ameryce Południowej i w Stanach Zjednoczonych podzielił się wrażeniami z podróży amerykańskiej z redakcją paryskich „Nouvelles Litteraires". W tym, co Romains zaobserwował W U. S. A. i co stwierdził w rozmowach z Amerykanami jest sporo ciekawego, a zarazem pocieszającego dla Europy.

„Mój pobyt w Ameryce mówi Romains pokrzepił mnie. Sądziłem, że spotkam się tam z niezbyt miłymi dla nas nastrojami. Nic podobnego. Panuje tam radość życia, wiara w jutro, nie ma pesymizmu i braku zaufania. Amerykanie boją się jednej tylko rzeczy: jakiegoś niebotycznego głupstwa ze strony Europy. Nie rozumieją oni wielu rzeczy w Europie, nie mogą ich pojąć i to napełnia ich przerażeniem".

„Zwycięstwo Roosevelta było przewidziane i spodziewane nawet przez jego przeciwników. Roosevelt jest niewątpliwie indywidualnością wybiegającą znacznie ponad przeciętny poziom Amerykan. Zauważyłem tam zjawisko wręcz przeciwne temu, co się dzieje w Europie: autorytet intelektualistów i ich znaczenie rośnie z każdym dniem. Reputacja t. zw. ludzi czynu uległa zupełnej dyskredytacji. Sami przyznają się zresztą dzisiaj do swoich błędów. Roosevelt sprawił to w części, odwołując się w toku swej akcji eksperymentalnej do pomocy kół intelektualnych".

„Obiór Roosevelta może dać Europie dużo dobrego, jeśli się postaramy o to. Pokój świata mógłby być uratowany, gdyby Stany Zjednoczone przystąpiły do Ligi Narodów, zreformowanej oczywiście. Nie można wątpić o dobrych chęciach Roosevelta w tym kierunku, ale to nie wystarcza. Należałoby stworzyć odpowiedni prąd i nastrój w opinii amerykańskiej. Choć prerogatywy prezydenta U. S. A. są wielkie, nie może on działać na rzecz Europy, jeśli nie będzie miał za sobą większości w kraju. A nie należy zapominać o tym, że opinia amerykańska zdecydowanie nie życzy sobie udziału w nowej wojnie i odżegnywa się od wplątania się w sprawy europejskie, zawikłane i niezrozumiałe dla niej, które mogłyby zmusić Stany do interwencji w zatargach. Koniecznością więc byłaby jasne i ściśle poinformowanie szerokich kół ludności amerykańskiej o stanie rzeczy w Europie, tak, aby zdolen się był wytworzyć nastrój i opinia przyjazne współpracy czynnej U. S. A. z tą Europą, której Amerykanie nie znają, nie rozumieją i boją się. Tylko w tym wypadku możnaby liczyć na pomoc ze strony Roosevelta, który ożywiony jest niewątpliwie jak najlepszymi chęciami i intencjami i zdaje sobie dobrze sprawę z przeogromnej doniosłości kwestii europejskiej dla całego świata. W Stanach Zjednoczonych wielu jest ludzi dobrej woli o światłym umyśle, którzy niedalecy są od poglądu na Europę jako na kontynent, znajdujący się dzisiaj w stanie chorobliwego, chronicznego rozkładu, dla których Europa jest takim samym „chorym człowiekiem", jakim była Turcja sułtańska. Temu należy przeciwdziałać, tej opinii amerykańskiej należy przeciwstawić argumenty dostatecznie ugruntowane i jasne, by przekonać miliony ludzi o konieczności współpracy z Europą dla dobra całego świata".

Bądź człowiekiem!

„Nie odczepnym groszem litości, lecz dostojnym czynem wesprzyjmy braci, czynem, któryby był ich i nas godny" te słowa z odezwy Żeromskiego, wzywającego o pomoc głodnym, na myśl się dzisiaj cisną, gdy znowu społeczeństwo nasze staie wobec konieczności ratowania bezrobotnych i bezdomnych, zagrożonych nadchodzącą porą zimową.

Nie o filantropię tu bowiem chodzi, lecz po prostu o dopełnienie społecznego obowiązku.

Jeśli jesteś jakkolwiek syty, odziany i dach masz nad głową, winieneś przyjść z pomocą bliźniemu, który pozbawiony pracy głodny, obdarty i bezdomny nadaremnie z losem swym się zmaga. Ofiara nasza ma być dobrowolna, ale moralne poczucie więzi społecznej czyni ją przymusową.

Kto naprawdę czuje się człowiekiem, nie zabraknie go i w obecnej akcji Pomocy Zimowej na rzecz bezrobotnych i bezdomnych.

Bądź więc człowiekiem i spełnij swój obowiązek!

Poprawa sytuacji ekonomicznej na całym świecie.

Międzynarodowe Biuro Pracy opracowało szereg memoriałów w kwestii produkcji, bezrobocia, handlu międzynarodowego, kosztów utrzymania i cen. Na podstawie tych danych dochodzi M. B. P. do wniosku, iż sytuacja ekonomiczna w roku bieżącym w wymiarze światowym przedstawia się dość optymistycznie.

„W większości krajów produkcja w przemyśle wykazuje szybki wzrost, bezrobocie zmniejsza się, przy czym ceny nie ulegają zwyżce. Poprawa koincyduje ściśle z zastosowaniem środków i metod wyjątkowych. W niektórych wypadkach spadek bezrobocia nie dotrzymuje kroku wzrostowi produkcji przemysłowej, której znów nie towarzyszy podobny wzrost obrotów w handlu międzynarodowym. Wreszcie wskaźniki wzrostu produkcji ujawniają w większej mierze fakt wzrostu produkcji wartości natury inwestycyjnej niż wartości natury konsumcyjnej".

Przechodząc do zanalizowania poszczególnych dziedzin produkcji, Międzynarodowe Biuro Pracy stwierdza, iż produkcja w przemyśle włókienniczym, która w czasie kryzysu spadła o więcej niż o 30 proc., znajduje się obecnie na poziomie tej z r. 1929. Wskaźnik bezrobocia opada, ale mimo to wyższy jest jeszcze o 50 proc. od wskaźnika z r. 1929. Suma obrotów w handlu międzynarodowym wskazuje, że wzrost ich był słabszy i mniejszy jest o 20 proc. od cyfry z 1929 r.

Analiza wskaźników produkcji przemysłowej w krajach: w Japonii, Chili, W. Brytanii, Danii, U. S. A., Kanadzie, Czechosłowacji, Belgii, Polsce, Niemczech, Francji, Holandii, doprowadza do wniosku, że we wszystkich tych krajach bez wyjątku produkcja przemysłowa jest większa w 1936 r. niż w roku 1935. W Japonii, Chili, W. Brytanii, Danii, gdzie kryzys nie osiągnął zbyt wielkiego napięcia i gdzie zdecydowano się dość szybko na zastosowanie polityki ekspansjonistycznej, produkcja przemysłowa osiągnęła wyższy poziom niż w r. 1929.

W Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Czechosłowacji, Belgii, gdzie depresja osiągnęła stopień znacznie wyższy i gdzie politykę ekspansji zastosowano znacznie później, nie udało się jeszcze dociągnąć produkcji do poziomu z 1929 roku.

Niemcy, Francja, Holandia, Polska utrzymały stałość waluty, co zresztą w Niemczech istnieje tylko de nomine. Wskaźnik niemiecki z r. 1936 jest wyższy od wskaźnika za 1929 r. W pozostałych trzech krajach podjęto politykę ekspansji dopiero w ostatnich czasach, tak, iż skutków jej nie można jeszcze ująć statystycznie. Produkcja przemysłowa tych krajów w 1936 r. wynosi około 70 proc. produkcji w r. 1929.

Co się tyczy bezrobocia, to, jak stwierdza M. B. P., z wyjątkiem Danii, Francji i Holandii, wskaźnik jego jest wszędzie niższy w 1936 r. niż w 1935 roku.

Nagół więc obserwacje i porównanie statystyczne Międzynarodowego Biura Pracy prowadzą do konkluzji, iż sytuacja ekonomiczna w skali światowej ulega poprawie.

Ratujmy od zimna i głodu.

Prawo i sądy.

CZY DLA ZGŁOSZENIA PRETENSJI O GODZINY NADLICZBOWE MA ZNACZENIE TO, ŻE PRACOWNIK ZATRUDNIONY BYŁ W NIEKTÓRYCH OKRESACH TYLKO PO 6 GODZIN DZIENNIE.

Sąd Najwyższy, rozpoznając kasację Jana Z. od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie przeciwko gminie m. st. Warszawy, zważywszy, iż Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że wobec tego, iż praca powoda trwała w miesiącach zimowych pod dwie godziny, nadliczbowe dziennie, latem natomiast mniej niż 8 godzin, a więc praca letnia kompensowała pracę w godzinach nadliczbowych i w związku z tym uznał pretensje powoda za niesłuszne i podlegające uchyleniu, skasował wyrok Sądu Okręgowego. W motywach Sąd Najwyższy podał, iż Sąd Okręgowy błędnie interpretował ustawę, bowiem podstawą przyznania należności za pracę w godzinach nadliczbowych jest wyłącznie czas pracy w ciągu doby ponad 8 godzin i obliczenie tego czasu jest niezależne od ilości godzin przepracowanych w innych dniach (C. I. 15469-33).

CZY USTAWA WYMAGA PISEMNEJ FORMY WYPOWIEDZENIA STOSUNKU PRACY.

Wilhelm M. wystąpił p-ko Funduszowi Pracy o zapłatę 3-miesięcznej pensji powołując się m. in. na to, że wypowiedzenie pracy nastąpiło w drodze telefonicznej i jako takie jest nieważne. Sąd Najwyższy, który rozpatrywał tę sprawę, stwierdził, że tak nie jest, że ustawa nie przewiduje formy wypowiedzenia służbie, zatem telefonogram dyrekcji zwalniający Wilhelma M. ze służby, określający dokładnie wolę pracodawcy, że stosunek z powodem uznaje za rozwiązany, jest równoznaczny z pisemnym wypowiedzeniem kontraktu służbowego (C. II. 2951-34).

CZY ZAANGAŻOWANIE PRACOWNIKA NA OKRES PRÓBNY 3-MIESIĘCZNY PRZESADZA KWESTIĘ JEGO PRZYNALEŻNOŚCI DO GRUPY PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH.

Pani Kazimiera S. została przyjęta do pracy na 3-miesięczny okres próbny przez f-mę Z. Po upływie 3 miesięcy wypowiedziano jej posadę, jednakże pani K. S. pozostała nadal w firmie w charakterze ekspedientki. Po dwóch latach pracy f-ma Z. wymówiła pani K. S. pracę na dwa tygodnie, uważając ją z racji stanowiska ekspedientki bez specjalnego wykształcenia za pracownicę fizyczną. Pani S. wystąpiła do sądu podając, iż wobec tego, że pracowała tytułem próby trzy miesiące, a nie 7 dni, jak pracownicy fizyczni, ponadto była ubezpieczona w Z. U. P. U., więc winna być traktowana jako pracownica umysłowa. Sąd Najwyższy, do którego ta sprawa doszła, orzekł, że chociaż K. S. została zaangażowana na okres próby 3 miesięcy, gdy dla pracowników fizycznych okres ten wynosi najwyżej 7 dni, przez to samo nie stała się jeszcze pracownikiem umysłowym, bowiem umowa ta została we właściwym czasie rozwiązana, a dalsza praca powódki w charakterze ekspedientki bez odpowiedniego wykształcenia była pracą fizyczną a nie umysłową, ubezpieczenie zaś w Z. U. P. U. jest dla sądu bez znaczenia i nie przesądza charakteru pracownika (C. I. 2939-32).

Biały Dom i jego mieszkańcy.

Biały Dom przeznaczony na siedzibę prezydenta U. S. A. był pierwszym gmachem oficjalnym w Waszyngtonie. Kamień węgielny pod rezydencję prezydenta został założony 13 października 1792 r. za prezydentury Jerzego Waszyngtona. Pierwszym prezydentem, który zamieszkał w Białym Domu, był John Adams, następca Waszyngtona.

Wejście do Białego Domu stanowi wielki hall i korytarz przedzielone sześciома ogromnymi kolumnami w stylu klasycznym. Wschodnie i zachodnie ściany hallu pokrywają lustra sięgające od podłogi do sufitu, a po środku posadzki widnieje pieczęć prezydenta z zielonego bronzu inkrustowana w kamieniu. Sale: wschodnia, zielona, błękitna, purpurowa, sala jadalna, państwowa i prywatna, składają się na parter pałacu. Sala błękitna przeznaczona jest na przyjęcia przedstawicieli ciała dyplomatycznego oraz gości na wielkie obiady oficjalne. W wielkiej sali jadalnej może się pomieścić przy stole 90 osób. Pierwsze i drugie piętro przeznaczone jest dla rodziny i gości prezydenta.

Przez Biały Dom przewinęło się już licząc od J. Adamsa 31 prezydentów. Z pośród prezydentów U. S. A. ośmiu pełniło swą godność dwukrotnie, a mianowicie: Waszyngton, Jeferson, Madison, Monroe, Jackson, Grant, Theodore Roosevelt, Wilson. Obecnie do nich dołącza się Franklin D. Roosevelt. Według przynależności do partii godności prezydenta U. S. A. pełnili przedstawiciele federalistów (2) republikańskich demokratów (4), demokratów (10), republikan (13), Whigów (3). Najmłodszym wiekiem prezydentem był Theodore Roosevelt (42 lata), najstarszym Harrison (68 lat). Według stanów najwięcej przedstawicieli na fotelu prezydenckim miał stan Wirginia (8), następnie Ohio (7). Według pochodzenia jeden prezydent był pochodzenia szwajcarskiego, 18 angielskiego, 1 walijskiego, 2 szkockiego, 5 szkocko-irlandzkiego, 3 holenderskiego (Van Buren i obydwaj Rooseveltowie). Według wyznań najliczniej byli reprezentowani w Białym Domu anglikanie (9), z kolei prezbiterianie (6), unitarjusze (4), metodyści (3).

Pomoc dla bezrobotnych.

Miejski Obywatelski Komitet Zimowej Pomocy Bezrobotnym w Nowem stwierdza, że ofiary na rzecz zimowej pomocy wpływają bardzo słabo. Większą część ofiar wpłaciło dotychczas obywatelstwo mniej zamożne, z czego wynika, że właśnie ono bardzo docenia sprawę bezrobocia. Z ubolewaniem natomiast stwierdza się, że obywatelstwo zamożniejsze mniejszy bierze udział w składaniu ofiar.

Komitet apeluje przeto do Szan. Obywatelstwa miasta Nowego i gorąco prosi o jak najrychlejsze wpłacenie pierwszej raty składki do kasy Komitetu i terminowe wpłacanie następnych rat, gdyż w przeciwnym razie podjęta akcja pomocy bezrobotnym nie da spodziewanego rezultatu, a Sekcji Zbiórkowej Komitetu i kwestarzom przysporzy się niepotrzebnej pracy.

Nowe, dnia 19 listopada 1936 r.

Prezydium Wydziału Wykonawczego Miejskiego Obyw. Kom. Zimowej Pom. Bezrobotnym w Nowem.

Rozporządzenie

Burmistrza miasta Nowego z dnia 12 listopada 1936 r. ustalające szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe dla miasta Nowego.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 476), zgodnie z uchwałami Magistratu z dnia 24 lipca 1936 r. i 10 września 1936 r. oraz Rady Miejskiej z dnia 30 lipca 1936 r. i 17 września 1936 r., zatwierdzonymi dekretem Wydziału Powiatowego w Świeciu z dnia 3 listopada 1936 r. Nr. XIII-4-6049-36 zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Wszystkie miejsca publiczne, miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do wspólnego użytku najemców, oraz wszelkie place niezabudowane powinny być stale utrzymywane w porządku i czystości stosownie do postanowień rozporządzenia niniejszego.

2. Utrzymanie czystości i porządku w miejscach prywatnych, służących od ogólnego użytku ludności, w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców, i na placach niezabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz do osób, którym powierzono bezpośrednie utrzymanie czystości i porządku (dozorców). Jeżeli właściciel z mocy ustawy lub umowy nie sprawuje zarządu nieruchomości, ciążący na nim obowiązek utrzymania czystości i porządku obciąża osoby, reprezentujące prawa właściciela w stosunku do tej nieruchomości (opiekuna małoletniego właściciela, dzierżawcę i t. p.) lub sprawujące jej zarząd.

3 Do osób wymienionych w ust. 2, należy stałe utrzymanie czystości i porządku oraz usuwanie trawy na chodnikach i w miejscach pomiędzy jezdnią a ich nieruchomością łącznie ze świetlikami. W porze zimowej osoby te obowiązane są oczyszczać wspomniane miejsca z śniegu i roztopów w czasie odwilży, a z nastaniem gołoledzi posypywać piaskiem, popiołem lub trocinami.

4. Utrzymanie czystości i porządku na całej szerokości ulicy (jezdni) oraz w innych miejscach publicznych, z wyjątkiem przypadków w ust. 3 wyliczonych, należy do gminy miejskiej.

5. Ranne zamiatanie miejsc, określonych w ust. 3, powinno być ukończone do godziny 7 minut 30.

§ 2.

1. W miejscach publicznych powinny znajdować się ustępy publiczne i kosze do śmieci.

2. W cieplej porze roku wszystkie miejsca, określone w § 1 ust. 1, powinny być stale, a zwłaszcza przed przystąpieniem do ich zamiatania, polewane wodą w ilości, zapobiegającej podnoszeniu się kurzu. Postanowienie to nie dotyczy placów niezabudowanych.

§ 3.

1. W obrębie każdej nieruchomości powinien być:

a) śmietnik, mocno i szczelnie zbudowany, z ruchomą pokrywą

b) ustęp,

c) urządzenie do trzepania odzieży. pościeli i t. p.

Ponadto w klatkach schodowych na każdym piętrze powinna być spluwaczka, napełniona wodą.

2. Śmietnik służy wyłącznie do składania odpadków suchych. Nieczystości płynne w domach, przyłączonych do ścieków podziemnych, powinny być odprowadzane, po dokładnym wydzieleniu z nich wszelkich odpadków, mogących spowodować zanieczyszczenie i zatkanie urządzeń do kanałów za pomocą szczelnych rur; odpadki powinny być składane do dołów ustępowych. W domach nieskanalizowanych wszelkie nieczystości płynne i odpadki należy wylewać do dołów ustępowych. Zawartość dołów ustępowych należy usuwać przy użyciu specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych a w braku takich urządzeń w hermetycznie zamkniętych beczkowozach.

3. Śmieci i inne nieczystości powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników do 2-3 pojemności i, jeżeli nie są użyte jako nawóz, składane w miejscu koło lasu miejskiego (t. zw. freta). Śmieci można usuwać tylko w wozach szczelnie przykrytych, wyraźnie oznaczonych „wóz do śmieci". Wozy te nie mogą być używane do przewożenia artykułów żywności.

4. Śmieci i wszelkie nieczystości usuwać można tylko w porze nocnej w godzinach od 10 wieczorem do 6 rana.

§ 4.

Zabrania się:

a) zanieczyszczanie miejsc publicznych, miejsc prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, placów niezabudowanych oraz miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców;

b) pozostawiania zbiorników ze śmieciami i innymi nieczystościami na klatkach schodowych i w innych miejscach służących do wspólnego użytku najemców nieruchomości prywatnych;

c) wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien i balkonów;

d) trzepania odzieży, pościeli i t. p. w oknach i na balkonach oraz suszenia bielizny na ulicach i placach publicznych.

§ 5.

Pomieszczenia dla zwierząt gospodarczych (koni, bydła rogatego, nierogacizny i t. d.) i gnojowiska powinny być urządzone w taki sposób, aby nawóz nie zanieczyszczał terenu przyległego, a w szczególności studni, wyziewy zaś — powietrza.

§ 6.

Padlina zwierząt padłych powinna być usunięta w ciągu 12 godzin od chwili padnięcia.

§ 7.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 8.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne Burmistrza miasta Nowego z dnia 20 grudnia 1927 r. w sprawie porządków sanitarnych w mieście Nowem i wsiach do miasta należących oraz rozporządzenie policyjne Burmistrza miasta Nowego z dnia 17 września 1935 r. o obowiązku usuwania wyrastającej trawy z chodników.

(—) Kuchczyński
Burmistrz.

Wielki jarmark na bydło i konie

odbędzie się

w Nowem w czwartek, dnia 26-go listopada 1936 r.

Nowe, dnia 19 listopada 1936 r.

(—) Kuchczyński
Burmistrz.